

Ἡμερολόγιον

Ἄριθ. 57.

Ἐκδίδεται
ΤΕΤΑΡΤΗΝ ΚΑΙ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΑΘΗΝΑΙ—ΤΕΤΑΡΤΗ
17 Ὀκτωβρίου 1879.

Ἔτος Ζ΄.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ

«ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ» καὶ «ΑΡΧΙΑΧΟΥ»

Ἐν Ἑλλάδι ἔτη. δρ. 14. Ἐν τῷ Ἑξωτ. φρ. 20
Διὰ τὰ Δημόσια Γραφεῖα δραχ. 30.

ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ

Κ. ΠΑΠΑΞΥΡΙΔΗΣ καὶ Ι. ΒΕΡΒΕΡΗΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ κλπ.

Δι' ἕκαστον στίχ. λεπτ. 50. Αἱ ἀποδείξεις ὑπογράφονται παρὰ μόνον τοῦ Π. Πηγαδιώτου. Ἡ συνδρομὴ εἶναι ὑποχρεωτικὴ δι' ἕτος καὶ πληρώνεται ἐν Ἀθήναις.

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ.

Τὸ προσεχὲς Σάββατον ἀνοίγονται αἱ θύραι τοῦ Κοινοβουλίου καὶ εἰσέρχεται ἐν αὐτῷ ἡ νέα Βουλὴ, πλήρης ὀργανισμοῦ καὶ πατριωτικῶν σχεδίων, τὰ ὁποῖα ἕκαστος τῶν νέων βουλευτῶν συνέλαβεν ἐν νῶ καὶ ἀνυπομόνως περιμένει τὴν χαρμόσυνον στιγμήν ὅπως προτείνῃ καὶ ὑποστηρίξῃ ταῦτα ὡς πανάκεια τῶν διαφόρων νόσων, τῶν πρὸ μακροῦ χρόνου προσβαλλουσῶν τὸ σῶμα τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου.

Ἐκεῖ θέλει καταφανῆ τίνος τῶν πολλῶν πολιτικῶν ἀποχρώσεων τὸ κομβολόγιον δὲν θά ᾔνε ἡμαρτημένον καὶ τίς θά ᾔνε ὁ εὐτυχὴς ἐκείνος, ὅστις θά συναγείρῃ περὶ ἑαυτὸν τὴν πλειονοψηφίαν τῶν λεγομένων ἀντιπροσώπων τοῦ λαοῦ, καὶ θά διοικήσῃ συνεπῶς τὸν τόπον σύμφωνα μὲ τὰ ὑψηλὰ φρονήματα τῶν διορισμῶν καὶ παύσεων.

Ὁ ἀγὼν ἔσεται κρατερός καὶ ἀντάξιος τῶν ἀρχηγῶν, τῶν ἡρώων τούτων τῆς καθ' ἡμᾶς ἐποχῆς, τοὺς ὁποίους τισάνεις εἶδομεν ἀτρομήτως καὶ ἀδαμάστως μαχομένους εἰς τοιοῦτου εἶδους διαπάλας καὶ ἐθαυμάσαμεν τῆ ἐπίνοιαν, τὸ κατ' ἐπιπέδον καὶ τὰ στρατηγήματα τὰ ἐκπορητικά.

Πρόκειται, βλέπετε, οὐχὶ περὶ παρωνυχίδος. Ἡ τῆς ἐξουσίας κατάληψις καὶ τὸ ἐκ ταύτης ἐκπορευόμενον δικαίωμα τῆς πληρώσεως τοσοῦτων κενῶν γαστέρων καὶ ἱκανοποιήσεως τηλικούτων ἀτομικῶν συμφερόντων εἶνε τὸ πλούσιον λάφυρον, τὸ ὁποῖον ἀναμένει τὸν εὐκλεᾶ ἐκείνον στρατηγόν, ὅστις θέλει ἐξέλθει νικητῆς ἐκ τῆς ἐνδοξοῦ καὶ εὐγενοῦς ταύτης πάλης.

Τὰ ξίφη ἔσονται ὀξεᾶ, ὁ δὲ ὀπλισμὸς βαρὺς, πολεμερόδια δὲ ἀφθονα· πολιορκητικά· σὺν τούτοις μηχαναὶ θέλουσι μετε

νεχθῆ ἐξ ἀπασῶν τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ θέλουσι στηθῆ ἐν τῷ τῆς βουλῆς περιβόλῳ παμμέγισται, φοβεραὶ, θαῦμα ἰδέσθαι.

Οἱ ἐν τῇ βουλῇ δεινοὶ ἀγορηταὶ θέλουσιν ἐκπνεῖν πῦρ καὶ σίδηρον καὶ διὰ τῆς καταπληκτικῆς αὐτῶν εὐγλωττίας θέλουσι κατακεραυνοβολεῖ ἀλλήλους.

Ὁ πατριωτισμὸς θέλει φέρεται ἀπὸ στόματος εἰς στόμα, καὶ ἡ λέξις αὕτη θά ᾔνε τὸ κυριώτερον καὶ σπουδαιότερον ὄπλον, τὸ ὁποῖον ἕκαστος θέλει εὐχερῶς μεταχειρίζεται πρὸς κατατρόπωσιν τοῦ ἀντιπάλου του.

Ταλαίπωρε πατριωτισμέ! σοὶ ἐπέπτρωτό νὰ πομπεύσῃς, νὰ ἐξουθενῆσαι καὶ νὰ χρησιμεύσῃς ὡς μέσον πρὸς κόρεσιν ἀγρίων παθῶν καὶ φιλαρχικῶν ὀρέξεων ἀπονειομένων ἀνθρώπων.

Ἀλλὰ σὺν πᾶσι τούτοις δὲν θά λείψῃ καὶ ἡ ἐλευθερία νὰ κάμῃ τὸ μέρος τῆς. Ἡ ἐλευθερία, εἰς τῆς ὁποίας τὸ ὄνομα ἠλεκτρίζονται τὰ πλήθη, θέλει ἀντηχήσῃ δεινῶς ὑπὸ τῶν ἀτρομήτων μαχητῶν καὶ θέλει πλήξῃ σφοδρῶς τὰ ὦτα τῶν μυιῶν καὶ τῶν κωνόπων.

Πᾶς τις ἐμβρόντητος θέλει μείνει ἐπὶ τῆ ἡχηρᾶ ταύτη φωνῇ, ἀλλὰ μόνον οἱ κώνωπες θέλουσι πάθει, διότι τὰ στόματα, τὰ προφέροντα τὴν ἱεράν ταύτην λέξιν, δὲν τὴν προφέρουν καθ' ὑπαγόρευσιν τῆς καρδίας.

Αἱ δὲ πολυειδεῖς πληγαί, αἱ καταμαστίζουσαι τὸν δύσμοιρον λαόν, ἔσεται ἕτερον ὄπλον, τὸ ὁποῖον δεξιῶς θέλουσι κατὰ τοῦ ἐχθροῦ κατευθύνει οἱ δεινοὶ περὶ τὸ λέγειν.

Τότε ἐνθουμοῦνται τὸν λαόν οἱ αἰεῖποτε διαβουκολοῦντες αὐτὸν καὶ τότε ἀναφέρουν τὰς θεραπευτέας αὐτοῦ ἀνάγκας, ὅταν δὲν δύνανται νὰ τῷ γείνωσιν ἀμύντορες ἀποτελεσματικῶς δυνάμενοι δὲ, οὐδὲν πράττουσι.

Τὸ δὲ ἑλληνοτουρκικὸν ζήτημα θέλει χρησιμεύσει ὡς τηλεβόλον καὶ τοῦ Κροῦπ

φοβερώτερον. Ἐκαστος τῶν ἀγαστῶν τούτων ἀνθρώπων θέλει ἐξαντλήσει ὅλα τὰ ὀβούζια τῆς σοφίας αὐτοῦ, οὐδὲ δράμι πυρίτιδος θέλει ἀφήσει, ὅπως ξεπαστρέψῃ, ἀνδυνηθῇ, ὄλους τοὺς ἄλλους καὶ ἐπικρατήσῃ ἐν τῇ πολιτικῇ ταύτῃ διαμάχῃ, διὰ νὰ φέρῃ εἰς αἴσιον πέρας καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο!

Ἡ συγκοινωνία ἡ ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις ἀθλιεστάτη, ἡ ἐλλειψίς γεφυρῶν, ἀμαξιτῶν ὁδῶν καὶ σιδηροδρόμων, αἱ σπατάλαι καὶ αἱ καταχρήσεις, ἡ πτωχία τοῦ λαοῦ, ἡ μεροληπτικὴ δικαιοσύνη, ἡ πληθὺς τῶν φυγοδίκων, ἡ ἀτιμωρησία τῶν ἐγκλημάτων, τὰ παράπονα τῶν ἀδικουμένων καὶ μυρία ἄλλα, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ἐπιμελῶς συνειλέχθησαν, ὅπως χρησιμεύσωσιν ὡς ὑλικὸν τοῦ πολέμου.

Ἐκαστος τῶν πολλῶν ἀρχηγῶν, καὶ τέσσαρας ὀπαδοὺς μετρῶν, ἀποτελεῖ ἰδίαν δύναμιν καὶ ἀξιοῖ ὑπὲρ ἑαυτοῦ τὴν ἀρχιστρατηγίαν.

Ἐκάστη δὲ δύναμις τὰ στρατεύματα αὐτῆς ἔχουσα παρατεταγμένα, ζητεῖ, πρὸς ἐπιτυχῆ τοῦ πολέμου ἐκβασί, συμμαχίας καὶ ἐπιμαχίας, πολλὰς πρὸς ἐπίτευξιν τοῦτου κταβάλλουσα προσπαθείας.

Ἄλλ' οὐδεμίαν δύναμιν, ὅσον μικρὰ καὶ ἂν ᾔνε, συγκατανεύει νὰ ὑποτάξῃ ἑαυτὴν εἰς ἑτέραν. Πᾶσαι δὲ ἔχουσι κηρύξει τὸν πόλεμον κατὰ τῆς κυβερνώσης μερίδος, ἀλλ' ἐκάστη χωριστά.

Διὰ τοῦτο εἰς τὴν ὅσον οὐπω συγκροτηθησομένην ἐν τῷ βουλευτηρίῳ μάχην θέλομεν γείνει θεαταὶ τοῦ παραδοξοτέρου τῶν φαινομένων.

Ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας θέλει ἐξακολουθήσει ὁ ἐνδοξὸς οὗτος ἀγὼν, ὅστις ἐπὶ τέλος θέλει καταλήξει εἰς τὴν ἦτταν τῶν καταμεμερισμένων δυνάμεων, ἄτε ἀγνωσοῦσιν τὴν συμβουλήν, τὴν ὁποίαν ἔδωσεν ὁ γέρον χωρικός ἀποθνήσκων εἰς τοὺς τεσσαράκοντα αὐτοῦ υἱούς.

‘Αλλά δια ποῖον σκοπὸν θέλει ἐκτραγεῖν ὁ τρομερὸς οὗτος καυχᾶς; — Εἶνε ἀνάγκη νὰ τὸ εἰπωμεν, — διὰ τὸ πᾶπλωμα.

ΝΕΑ

Ποικίλα καὶ διαφορά.

— Καλὴ μέρα. Τί νέα; — Πολλὰ καὶ ποικίλα καὶ διάφορα. — Ἄς ἀκούσωμεν μερικὰ. — Παραδείγματα χάριν, ὁ Βασιλεὺς θὰ ἐκφρονήσῃ λόγον εἰς τὴν ἐναρξί τῆς βουλῆς. — Ἔγει τὸ γούστο νὰ θυμώσῃ ὁ Τρικώπης καὶ νὰ ἔχωμε πάλι ντράβαλα. — Κάμε δουλειὰ σου. Ἐπῆγες προχθὲς εἰς τὴ λογοδοσίαν τοῦ Δαμαλά; Λέγει ὅτι τὸ περασμένο ἔτος ἐφοίτουσαν εἰς τὴ Πανεπιστήμιον 1800 τόσοι φητῆται καὶ ὅτι ἡ περιουσία του ἀνεβαίνει εἰς τρία ἑκατομύρια. — Καλὰ ὅλα αὐτὰ, ἂμ ἐκείνος ὁ κύρ Κόκκινος διατὶ δὲν διδὲι τὴν λογοδοσίαν τῶν δύο ἐτῶν ποὺ ἐπρυτάνευσεν; Κύριος οἶδε πῶσαι; βρωμοδουλειᾶς; θὰ ἔχῃ φτείσσει. Παράξενον πῶς ἡ Κυβέρνησις δὲν τὸν ὑποχρεώνει νὰ δώσῃ τὰς λογοδοσίας του. — Ψύλλους στ’ ἄχουρα. Ἐμαθεὶς δὲ ὅτι ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀβυσσινίας ὑποδέχθη μὲ μεγάλας περιποιήσεις τὸν πρόξενόν μας, ποῦ εἶνε εἰς τὸ Σουέζ, καὶ ὅτι τοῦ ἐφοίσε καὶ κανόνικ εἰς τὸ στρατόπεδόν του ὅταν ἐρθᾶσε. — Εὐτυχία σου, Ἐλλᾶς. Τώρα ἐδέσαμε τὸν γάδάρο μας. Μήπως θὰ κάμωμε καμμιά συμπαχίαν μὲ τὴν Ἀβυσσινίαν; — Βέβαια ἄλλ’ ὅταν ἔλθῃ πρωθυπουργὸς ὁ κ. Ζαΐμη. — Ἄτυχως ὅμως ἡ ἐπαρχία του δὲν τὸν ἐκρίνε ἄξιον δι’ ἀντιπροσωπὸν τῆς. — Ἄλλος Μακράκης. — Αὐτὸ μοιάζει σὰν τὴν ἰδιοτροπία τοῦ Σουνοδάκη, ὁ ὁποῖος θέλησε νὰ βγῆ βουλευτῆς τῆς Κρήτης ἀπὸ 345 Κρητικούς, ποὺ εἶνε συναικισμένοι εἰς τὴν Μήλο.

ΦΑΡΑΡΙΑ.

‘Ω! πότε ἡ βουλὴ μας θ’ ἀνοιξῆ, νὰ μᾶς δώσῃ ζωὴν, παλμούς, ἐλπίδες καὶ φλυαρία τόση. Κανένα ἄλλο θέμα, σὰν τῆς βουλῆς τὸ βῆμα, εἰς τὸν Ῥωμῆθὸν δὲν δίνει τόσῃ μεγάλη λήϊμα. Αὐτὸ μονάχα κάνει τὴν γλώσσά του ῥοδάνι. Κ’ αὐτὸ τὸ ζήτημά μας, ποῦ ἔχει τόση ὕλη, ὥστε λεπτὸ δὲν μένουσι κλειστὰ καμπόσα χεῖλη, καὶ τοῦτο κατὰ μέρος θὰ τὸ ἀφήσουσι πλέον, διότι ἔχει γείνει προκατακλυσμιαῖον, κ’ ἀπέκαμε ἡ γλώσσα γι’ αὐτὸ νὰ λέγῃ τόσα! Καὶ ἔπειτα γιὰ τοῦτο τὸ ἔθνος τί τὸ μέλει; Ὁ κύριος Γαμβέτας ἄς κάμῃ ὅ, τι θέλει. μὲ τόση προθυμία ἐπάνω των τὸ πῆραν. Αὐτὸς καὶ ἡ Εὐρώπη, διὰ καλὴν μας μοῖραν. Λοιπὸν ἄς συζητήσουσι ἐκείνοι κ’ ἄς τὸ λύσουσι.

— Ἄμ ἡ ἀποδοκιμασία τοῦ δημάρχου κατ’ ἀπὸ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον πῶς σου φέινεται; Ἐγὼ νὰ ἔλθω εἰς τὴ θέσιν σου θὰ παραιτούμην. — Ὁ ὦ! Πάτητες στὴ πῆτα. Βρὲ, μὲ τῆς λοτασίας νὰ τὸν βγάξουν δὲν φεύγει ἀπὸ τὴν Διμαρχίαν, τί κάθεται καὶ λές; — Εἶνε ἀλήθεια ὅτι ὁ «Μισούλης» εἶνε βλαμμένος; — Κολοκύθια. Ἄλλαξαν μόνον τὴν ἑλικὰ του χάριν δοκιμῆς. Τὰ ἄλλα εἶνε σαλιαρισματα τῶν μογβαρῶν, οἱ ὁποῖοι δὲν εἰμποροῦν νὰ χωρνεύουν τὸν κ. Μπούμπουλη. Ἐθῶ, φίλε μου, καὶ καλὸ νὰ κάμῃ κἀνὲς βρίζεται τὸν μπελά του. — Ἄκου; ἡ Ἀγγλία νὰ σοῦ ἔχῃ 148 πολεμικὰ φρεγάτας. Νὰ σκόλιας μὴ φορᾶ. Δὲν εἶνε ἄσχημα, θαρσῶ, ἡ ἰδέα ν’ ἀγοράσωμε, τώρα ποὺ πουλεῖ ἡ Τουρκία τὰ θωρακιστὰ της, καμπόσα. — Βέβαια μᾶς πῆραν βλέψεις τὰ ἑκατομύρια τοῦ θανείου ἀπὸ τὸ κεφάλι. — Τέλος πάντων δὲν μοῦ λές καὶ οὐ πότε θὰ τελειώσῃ αὐτὸ τὸ ζήτημα τῶν μεθοριῶν; Τί μακροκακομῶματα εἶνε αὐτὰ ποὺ κάμνουν εἰς τὴν Πόλιν; — Τί κάμνουν; Κατὰ τὸ βιολὶ ποῦ μᾶς παίζουσι οἱ Τούρκοι χορεύουσι καὶ μεῖς. — Καλὰ, μὰ ἡμεῖς γυρεύουσι τώρα περισσότερα ἀπὸ ὅσα γράφει ἡ συνθήκη. — Γιατὶ ὄχι, ἀρῶ οἱ Τούρκοι γυρεύουσι νὰ μᾶς δώσουσι ὀλιγώτερα. — Μὰ δὲν σοῦ φέινεται μ’ αὐταῖς ταῖς ἀπειθήσεσι μας ὅτι ὑπερέβημεν τὰ ὄρια, ποῦ λέγει καὶ ἡ παροιμία; — Τίποτε. Αὐτὸ εἶνε ἓνα τερτίπι τοῦ πονηροῦ Κομμουνιστοῦ διὰ νὰ μὴ μπορέσουσι οἱ ἐπίτροποι νὰ ἐλθουσι εἰς κἀνένα συμβιβασμόν, καὶ ἔτσι διακόψουσι τὰς διαπραγματεύσεις καὶ ἐπεμβῆ τέλος πάντων ἡ Εὐρώπη. — Δὲν εἶνε ἀγχημὴ ἡ ἰδέα σου, καὶ θαρρῶ μάλιστα, ὅτι αὐτὸ τὸ τερτίπι τοῦ πρωθυπουργοῦ μας θὰ ἀνάγκασε τὴν τουρκικὴν κυβέρνησιν νὰ στείλῃ μὲ μυστικὴ ἀποστολὴ τὸν Δαουὶδ Ἐφένδη ἐδῶ. Σὰν τί δουλειὰ λές; νὰ ἔχῃ αὐτός; — Πιὸς ξέρει. Μπορεῖ νὰ μᾶς προτείνῃ νὰ μᾶς δώσουσι τὴν Κρήτη ἀντὶ γιὰ τὰ Γιάννενα.

— Δὲν εἶνε καθόλου παράξενον, ἀρῶ μάλιστα οἱ Τούρκοι ἐπίτροποι εἶπαν εἰς τὴν περασμένη συνεδρίασιν ὅτι δὲν μποροῦν νὰ μᾶς δώσουσι ὅσα λέγει ἡ συνθήκη τοῦ Βερολίνου, διότι τότε ἡ ἄλλαις ἐπαρχίαις ποῦ θὰ μένουσι εἰς τὴν Τουρκίαν θὰ ἦνε ἀχρηστες, διότι δὲν θὰ ἔχουσι κἀνένα λιμένα. Αὐτὰ εἶνε ἀπὸ τῆς συνειθισμένης προτάσεως, σὰν ἐκεῖνες ποὺ βρίσκουσι οἱ ψωμάδες; διὰ νὰ μᾶς πωλοῦν τὸ ψωμὶ ὅσο θέλουσι. — Ἔχεις ἄδικο σ’ αὐτὸ ἐπάνω, διότι τί νὰ σοῦ κάμουν οἱ ἀνθρώποι, ἀρῶ τοῦς; ἔχουσι βάλει φορὸν 15 λεπτά εἰς μίαν ὀκτὰ ἀλευρί; — Ναί, μὰ γιὰ τὸ ἀλεύρι ποῦ φέρουσι ἀπὸ τὸ ἐξωτερικόν, νὰ μὴ μεπερδαῶμε τὰ πράγματα, καὶ ἴσα ἴσα αὐτὸς ὁ νόμος ἔγεινε διὰ νὰ προστατεύσῃ τὰ ἀλευράδικα τοῦ Πειραιῶς. — Δὲν μᾶς μέλει. Τώρα νὰ ἰδοῦμε τί θὰ κάμωμε χωρὶς ψωμί. Νὰ εἰς τὴν Σύρα δὲν ὑπάρχουσι παρὰ χίλιες μόνον δακάδες σιτάρι εἰς ἓνα ἔμπορον, ποῦ δὲν φθάνουσι νὰ ζήσουσι μίαν ἡμέραν μόνον οἱ Συριακοί. — Κουρουφέζαλα. Ἄν ἦτον ἀλήθεια, ἀπὸ τὸν καιρὸ ποῦ μᾶς ἐσφούρησαν ἡ ἐφημερίδες αὐτὸ τὸ νέο θὰ ἦτον τώρα πεθαμένοι ὅλοι οἱ Συριακοὶ ἀπὸ τὴν πείνα. — Αὐτὰ θὰ μᾶς τὰ διορθώσῃ ἡ Βουλὴ. Ξέρεις δὲ ὅτι τὴν δευτέρα θὰ ἔχωμε ἀπαιτήσια, διότι εἶνε παραπάνω ἀπὸ 120 βουλευταὶ ἐδῶ. — Μαζὺ μὲ τὴν βουλὴν ἄρχισαν καὶ τὰ Κκακουριδικεῖα. Νὰ ἰδοῦμε τί θὰ ἀπογεινοῦν τώρα ὁ Μακράκης καὶ οἱ Ῥαμπαγάδες. — Ἄμ δὲν φοβοῦνται αὐτοί. Εἶνε συνειθισμένο τὸ πατοῖ των. Δὲν ξέρω τί θὰ πάθουν καὶ ἂν μείνουσι ἓνα ἔτος ἐντὸς τῶν φρέσκων; — Ὅ’ ἀσπρίσουσι. — Σωστό. Καλὴ γυνῶσι. — Τὸ ὑπουργεῖον τῶν ναυτικῶν πρὸς ἀναίρεσιν τῶν ἐν τῇ Σιῶϊ γραφέντων περὶ τοῦ πολεμικοῦ Μισοῦλη ἐδημοσίευσεν τηλεγράφημα τοῦ πλοίαρχου κ. Κριεζῆ, δι’ οὗ ὁμολογεῖται ἡ ἀρίστη τοῦ πλοίου κατασκευὴ. Ὁ κ. Βαμπᾶς δὲν πρέπει νὰ δέχεται καὶ δημοσιεύῃ ἀβασανίστως ὅ,τι ἐκ τῶν τριῶν συλλέγει καὶ τῶ ἀποστέλλει ὑπαλληλῆτικος τις τοῦ Λιμεναρχικοῦ Πειραιῶς.

Ἄς γείνη ἡ Εὐρώπη παρτσάδες καὶ κομμάτια, κ’ ἡμεῖς εἰς τὴ βουλὴν μᾶς ἄς στρέψουμε τὰ μάτια. Ζητήματα μεγάλα θὰ βροῦμαι ἐκεῖ πέρα, ποῦ θὰ μᾶς κάμουν ὄλους καὶ νύκτα καὶ ἡμέρα μὲ θάρρος νὰ μιλοῦμε, χωρὶς νὰ σταματοῦμε.

Τίνος ἡ γλώσσα κόπτει καλλίτερον τοῦ ξίφους; ποῖος νὰ ἔχῃ τάχα περισσοτέρους ψήφους; Αὐτὸς μὲ ποιά μερίδα πολιτικὴν θὰ πάγῃ; ὁ τάδες ἢ ὁ δεῖνας ῥοσφετὶα θὲ νὰ φάγῃ; Πόσοι οἱ δημοκράται καὶ οἱ ἀσροβάται;

Αὐτὸ τὸ ζήτημά σας ἄς ἦνε, συμπολίται, καὶ εἰς αὐτὸ ἐπάνω μὲ λύσαν φλυαρεῖτε, ὡς ὅπου νὰ σᾶς πιάσῃ θυμὸς, φρογὰ καὶ ζάλη, καὶ σπάσῃ καμμιά μύτη, σαλόνη, ἡ κεφάλι, γιὰ δόξα ἰδικὴν μᾶς καὶ τῆς γενναίας λήϊμας.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

ΑΓΓΛΙΑ.

Εἰς τὴν Μαγκέστρια ἔγεινε μεγάλη διακόλιωσις ἐναντίον τοῦ Ἀγγλικοῦ ὑπουργείου, καὶ ἀποφασίσθη νὰ προκαλέσουσι εἰς τὸ Λονδίνο τὸν κύριον Κρέμο διὰ νὰ ἐκφρονήσῃ λόγῳ εἰς τὴν ὑποδοχὴν τοῦ Γλάδστον, ὅταν αὐτὸς ἐπιστρέψῃ ἀπὸ τὴν Ἰταλίαν. Ὁ Κρέμος ἀπεφάσισε νὰ ὑπάγῃ καὶ διὰ νὰ ἐξαικονομήσῃ τὸν ναυλὸν τοῦ ἡ ἀνοίξῃ κατὰλογο συνεισφορῶν.

ΓΑΛΛΙΑ.

Ὁ Βαδδιδιγκτὸν ἔπεισε 37 δημάρχους, διότι ἔλαθον μέρος εἰς τὰ συμπόσια ποῦ ἔγειναν ἀπὸ τῶν μοναρχικῶν. Οἱ πικυθέντες δημάρχου ἀποφάσισαν ὅλοι ν’ ἀλλάξουν ἐθνικότητα καὶ ἐπροτίμησαν τὴν ἑλληνικὴν. Λέγεται ὅτι ἡ κυβέρνησις μᾶς θὰ τοὺς διορίσῃ ὄλους δημάρχους εἰς τὰς νέας ἐπαρχίας.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ.

Τέλος πάντων ὑπογράφη ἐπίσημος συνθήκη μετὰ τῆς Αὐστρίας καὶ Γερμανίας, ὁ σκοπὸς τῆς ὅποιας εἶνε νὰ ἐμποδίσουν τὸν Ῥώσους ἂν θελήσουσι ποτε νὰ πᾶν εἰς τὴν Πόλιν, καὶ νὰ πολεμήσουσι ἐναντίον κἀθε ἔθνους, τὸ ὁποῖον ἤθελε προσβάλλει τὰ κράτη των. Εἰς τὴν συνθήκην αὐτὴν ὑπάρχει καὶ ἰδιαιτέρως ἄβηρον μυστικόν, μὲ τὸ ὁποῖο ὑποχρῶνεται ἡ Ἑλλάς νὰ στείλῃ ἐν περιπτώσει πολέμου 50 χιλ. στρατῶν πρὸς βοήθειαν τοῦ Σουλτάνου.

ΑΥΣΤΡΙΑ.

Ὁ νέος Ἀρχιεπίσκοπος ἀπεφάσισε νὰ συνενώσῃ πλέον ὀριστικῶς τὴν Βοσνίαν καὶ Ἑρζεγοβίνην μὲ τὰ Αὐστριακὰ κράτη καὶ νὰ βγάλῃ καὶ βουλευτὰς ἀπὸ τὰς δύο αὐτὰς ἐπαρχίας. διὰ δὲ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἐκλογῶν θὰ προσκαλέσῃ δικαστικὸν ἀντιπροσώπου ἀπὸ τοῦ δικηγόρου μας.

ΙΤΑΛΙΑ.

Ὁ Γαριβάλδης τόσον ἐθύμως ἐναντίον τῶν Ἰταλικῶν δικαστηρίων, τὰ ὅποια δὲν θέλουσι νὰ τοῦ δώσουσι διαζύγιον μὲ τὴν γυναικὰ του, ἡ ὁποία εἶνε ὀλίγο παστρικοῦλα ὥστε ἀποφάσισε νὰ μεταβῇ εἰς τὴν νῆσον Κορσικὴν καὶ σκώσῃ ἐπανάστασιν, πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τοῦτος ἐξεδέωκε πικρὴν καὶ προσκαλεῖ καὶ τὸν Λεωνίδα Βούλγαρον νὰ σχηματίσῃ σῶμα ἐθελοντῶν καὶ μεταβῇ ἐκεῖ διὰ νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἀρχιστρατηγίαν.

ΡΩΣΣΙΑ.

Ἡ Ῥωσσία ὑποστηρίζει τὸ ζήτημά μας καὶ φοβερίζει τὴν Τουρκίαν νὰ δεχθῇ ὅλας τὰς ἀπαιτήσεις μας, ἄλλως θὰ τῆς κηρύξῃ νέον πόλεμον. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτο προσεκάλεσε τηλεγραφικῶς ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ τὸν Ῥώσσον ναύαρχον.

ΤΟΥΡΚΙΑ.

Τὸ δάνειον ποῦ ἐσχεδιάζετο ἡ τουρκικὴ κυβέρνησις ἀπέτυχε, ἡ δὲ Γαλλία τῆς λέγει νὰ τελειώσῃ τὸ ζήτημά μας καὶ τότε θὰ τῆς δώσῃ αὐτὴ καὶ χεῖματα καὶ ὅ,τι ἄλλο θέλει Ὁ Σουλτάνος δὲ εὐρίσκειται εἰς πολὺ στενάχωρον.

θέσει, διότι προχθὲς δὲν εἶχε νὰ φωνήσῃ εἰς τὸ Σερᾶγι του, καὶ ἀναγκάσθη νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὴν κυβέρνησίν μας ἕνα ἑκατομύριον φράγκα ἀπὸ ἐκείνα ποῦ ἔλθουν εἰς τὸ ταμεῖόν μας. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτο σήμερον θὰ γείνη ὑπουργικὸν συμβούλιον.

Τηλεγραφήματα.

Σύρος, 17 Ὀκτωβρίου. Ἐλλείπει ἄρτον ἀπέθανον σήμερον ἐκ τῆς πείνης πενήτην ἑξήκοντα ἔργαται καὶ πολλὰί γυναῖκες. Ἀνεφάνησαν συμπτώματα ἀνθρωποφραγίας. Γενικὴ ἀπελπισία καὶ φρίκη. Πάτρας, τὴν 17 Ὀκτωβρίου. Ἀποπληξία κεραινοβόλος προσέβαλε δῆμαρχον πόλεως ἕνεκα τῆς μὴ ἐπιμερώσεως τοῦ λιμενικοῦ συμβολαίου. Συντάκτης τοῦ Φορολογουμένου αὐτοχειροτάσθη ἕνεκα ἀνεχεῖας. Τινὲς ἀποδίδουσι τὴν ἀπόγνωσιν τοῦ ἀνδρὸς εἰς ἔρωτα ἀπέλπιδα. Χαλκίς, τὴν αὐτὴν. Συντάκτης Ἐβέρτου ἀνεκέρησε σήμερον ἐνώπιον ὄλων τῶν ἀργῶν τὴν δημοκρατίαν, ἡ; πρόεδρος εὐφρόσθη ὁ βέκτης Κριεζιώτης ἡ καπετὰν Κούρ. Κερα. Ἰ. Ἰνφια, τὴν αὐτὴν. Ἀδελφοὶ Ἰακωβάτοι ἀναχωροῦντες προεπέμφθησαν παρ’ ὄλου τοῦ λαοῦ μέγρι τοῦ ἀτμοπλοίου, ἐκ τῶν πολλῶν δὲ φιλημάτων οἱ μὲν δύο ἐπάθον ἐξ ἀσφυξίας, ὁ δὲ Γεωργιαντάρης ἐπέβη ἐντὸς τῶν σιέλων τῶν καταφιλοῦντων αὐτοῦς. Μεγαλοπρεπὲς κηδεία γείνησται σήμερον. Πένθος γενικόν.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΑ.

Ἄμα συνερχομένης τῆς Βουλῆς, θὰ ὑποβληθῶσιν ὑπὸ τῶν κάτωθι κυρίων βουλευτῶν τὰ ἑξῆς νομοσχέδια, ἅτινα ὑπόσπονται εἰς τὸ ἔθνος, ἐπιψηφίζόμενα, μεγάλα καλὰ.

- 1. Περὶ ἰδρύσεως μεγάλου ἐθνικοῦ πτωχοκομείου ἐκ τῶν χρημάτων τοῦ λιμενικοῦ ταμείου Πατρῶν ὑπὸ Ῥούρου.
2. Περὶ ἰδρύσεως μεγάλου ἐν Ἀθήναις φρενοκομείου ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Μακράκη ὑπὸ Ἰακωβάτων.
3. Περὶ διαχειρίσεως τῆς περιουσίας τοῦ Πανεπιστημίου παρὰ τοῦ Ἐμ. Κοκκίνου ὑπὸ Καλλιγᾶ.
4. Περὶ καταργήσεως τῆς καθωμιλημένης γλώσσης καὶ ἀντικαταστάσεως αὐτῆς διὰ τῆς ἀρχαίας Ἀττικῆς διαλέκτου ὑπὸ Κατσιακᾶ.
5. Περὶ διαθεσιμότητος ὄλων τῶν ἀξιοματικῶν ὑπὸ Σωτήρακα Πετμεζᾶ.
6. Περὶ τοῦ ἀνευθύνου τῶν ὑπουργῶν ὑπὸ Νικολοπούλου.
7. Περὶ κληρονομικῆς διαδοχῆς τῆς πρωθυπουργίας ὑπὸ Ζαΐμη.
8. Περὶ καταργήσεως τῆς καθολικῆς ψηφοφορίας ὑπὸ Ῥάλλη.
9. Περὶ ἀνεγέρσεως ἀδριάντων εἰς ὄλους τοὺς κατὰ καιροὺς ὑπουργοὺς τῆς ἐκπαιδεύσεως ὑπὸ Αὔγερινου.

10. Περὶ νομιμοποιήσεως ἐπιθεωρητοῦ τῶν πρεσβείων καὶ ὑπουργῶν ὑπὸ Φύλλα.

ΔΕΞΙΚΟΝ

ἑλληνικῆς γεωγραφίας. Ἀθήναι, πρωτεύουσα φλυαρῶν. Κάτοικοι 68 ἄργοι καὶ θεσιῶρη. Ναύπλιον, πόλις ἐν εἰδει μάνδρας. Σύρος, πόλις ἐξηνταβελόνιδων καὶ μεσεμπουρίδων. Ἄνδρος, νῆσος παραγωγὸς ὑπερτερῶν ἀρίστων καὶ καλῶν τῆν ὄβιν. Πάτρας, πόλις σοκρατική. Τήνος, νῆσος πλαθῶν σωτηρίας. Κέρκερα, τόπος ἐπαγγελίας τῶν σκαναβίδων. Χαλκίς, ἐβραϊκωτάτη ἐξηυγενισμένη. Μεσολόγγιον, πόλις παράγουσα ψάρια καὶ πρωθυπουργοῦς. Λαμία, πόλις χρησιμεύουσα ὡς διαμονὴ τῶν ζωοκλεπτῶν. Πειραιεὺς, πόλις κατεργαρέων καὶ ψευτεμπορῶν. Τρίπολις, πόλις γύφτων ἐξελληνισμένων. Ζάκυνθος, πόλις καλλιγύναικος. Κερα. Ἰ. Ἰνφια, κατοικία καὶ διαμονὴ λαζαρόνων. Σπάρτη, πόλις παράγουσα μακιάτας. Δημοσόα, πόλις λούστρων παραγωγός.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ.

Ἐ. Ἰ. Ἰνφια ἱστορία χάριν τῶν πολλῶν φορολογουμένων, Κωνστ. Παπαρηγοπούλου. Πλοῦτος ἐκ Κοντσούρω, ἐπιστημονικὴ μελέτη Θ. Ὀρστανίδου. Βουλευτομαρτυρικῶν φαινόμενον, πραγματεία πολιτειολογικὴ Κομπάρη. Περὶ γαϊδάρων μετὰ Χριστόν, συγγραφή τρίτομος ἐκ πείρας Ἀποστόλου Μακράκη. Πῶς δύναται τις γράφειν χωρὶς νὰ γράφῃ τίποτε, συνοπτικὴ θεωρία Μηνήκου Κορομηλά. Περὶ ἠθικοποιήσεως τῶν κοινῶν γυναικῶν δι’ αὐτῶν καὶ λαμπάδων, κοινωνικὸν ἀνάγνωσμα Φ. Παρασκευαζίδου. Περὶ ἀστυνομικῶν καλπονοθεύσεων, ἱστορικὴ μελέτη Βουγιούκα.

Ἐκ Πατρῶν τὴν 15 8βρίου 1879.

Φίλε Ἀριστοφάνη!

Προχθὲς μόλις ἔρθασα εἰς τὴν Πάτρα καὶ δὲν ξέρω καλὰ καλὰ τὰ τοπικὰ, μὰ ὅ,τι μαθαίνω θὰ σοῦ τὰ γράφω. Τὸ βράδυ, ἐπειδὴ δὲν εἶχε ποῦ νὰ σκοτώσω τὴν ὥραν μου, ἐπῆγα εἰς τὸ θέατρο. Ἄμα μπῆκα μέσα βλέπω ἕνα ποῦ φορεῖ μαπέλλο καὶ τοῦ λέγω — Δὲν μοῦ λές ποῖος εἶνε ἐκεῖνος ποῦ κάθεται στὸ πρῶτον πάλλο καὶ φορεῖ καὶ γυαλιὰ στὰ μάτια; Τότε μοῦ λέγει ἐκεῖνος. Εἶνε ὁ μέγας καὶ τρανὸς κύρ Θανάσης τοῦ τόπου μας. Βλέπεις ἐκεῖνα τὰ μεγάλα γυαλιὰ ποῦ κρατεῖ

Ο ΝΕΟΣ ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

Κρέμος. — Καλῶς ἦλθες, σωτῆρα τῆς Ἑλλάδος, Ἀλέξανδρε Μεγάλε. . . . .
 Στεφανίδης. — ὦρσε καὶ μὲ τὰ τέσσερα, δάσκαλε!

στά χέρια του καὶ βλέπει; Ξέρεις τί θαρρεῖ πῶς βλέπει μ' αὐτά; Νομίζει ὅτι βλέπει τὸν λιμένα ποῦ τοῦ ἔφυγε ἀπὸ τὰ χέρια του καὶ δὲν ξέρει τί νὰ κάμῃ ἀπὸ τὴν ἀπελπισία του.

Στὸ ἄλλο πάλκο καθόνταν ἕνας ποῦ τὸν λένε Γινδ. . . μαζί μὲ τὸ ξηνταχρονήτικο παιδί, καὶ ὅταν ἐσηκόνετο ἡ σκηνὴ ἄρχισε καὶ ἔχασκε σὰν λύκος πεινασμένος, τότε ἄκουσα καὶ τοῦ ἔλεγε. — Μοῦ φαίνεται Πινδ. . . ὅτι εἶμαι εἰς τῆς ψυλῆς. — Σοῦτ, τοῦ λέγει ὁ Πινδ. . . νὰ μὴ σ' ἀκούσῃ ὁ Ρ. . . . νὰ σοῦ κάμῃ τὰ μούτρα σου νταούλι. Αὐτὸς δὲν χροατεύει.

Ἔστερα ἐπῆγα καὶ ἐκάθισα στῆς καρέκλαις καὶ βλέπω ἕνα ποῦ τὸν λένε φοροανγκαιούμενο καὶ λέγει ὅταν ἐγινόταν ἡ κιομφδιά εἰς τὸν Δ.

Γ. Σ. καὶ κάτι ἄλλους. — Τώρα, καυμένη μῦ φαίνεται ὅτι εἶμαι στοῦ κουμπάρου μου καὶ διασκεδάζω με τὸ πιανοφόρτε.

Μεθαύριον θὰ ὑπάγω πάλ' εἰς τὸ θέατρο καὶ θὰ σοῦ γράψω πολλὰ, καὶ ὅσα ἰδῶ καὶ ἀκούσω.

Ἀληθινὰ προχθὲς ἕνας ποῦ τὸν λένε Κοντογεώργη ἐκτύπησε στὴ μέση τῆς πλατείας τὸν πρῶν δῆμαρχο Δύμησ Γιαννόπουλον, τὸ γιατί, βρέε το ἐσύ.

Σὲ χαιρετῶ

ΝΙΟΦΕΡΤΟΣ.

ΚΙΒΩΤΙΟΝ ΠΑΤΡΩΝ

Τεθὲν ἔξωθεν τοῦ καφενείου τοῦ κ. Δράκου, ἀπέναντι τοῦ Ταχυδρομείου.

Δύναται ἕκαστος νὰ ρίπτῃ ὄχι ὅ,τι θέλει τὸ μυαλό του, ἀλλὰ ὅ,τι ἀπαιτεῖ ἡ ἠθικὴ του ῥονικὴ, δηλαδὴ μ' ἄλλα λόγια νὰ μὴ γράφωνται οἰκογενειακὰ, διότι τὰ τοιαῦτα δὲν θὰ δημοσιεύωνται, καὶ ὁ ρίπτων θὰ χάνῃ καὶ τὸ ἥμισυ φράγκον μὲ τὸ ὅποιον θὰ τὰ δημοσιεύῃ.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΤΙΚΗ